

1. Ej - hle, na-še cha-sa bě - ží ze sa-la-ša k Ježíš-ko-vi ma-lé-mu,

Kris-tu Pá-nu krás-né-mu. k Je-žíš-ko - vi ma - lé-mu, Kris-tu Pá-nu

krás-né-mu. Ve zpě-vu dě-ku - jí, je - mu se kla-ně - jí,

s an - dě - ly nad ho-ra-mi, s ptáč - ky a o-več-ka-mi ple - sa - jí.

2. Jděme a pospěšme,
též se mu klanějme!
[: On v městečku Betlémě
leží v prostičkém chlévě. :]
V jesličkách na seně,
jsou při něm andělé,
Josef, pěstoun Ježíše,
kolébá jej tam tiše, Ježíše.

3. K nohám mu padněme,
dary obětujme,
[: jemu libě zpívejme,
ať se mu zalíbíme, :]
křesťané upřímní,
znejme dobrodiní,
že k nám na zem sestoupil,
by nás všechny vykoupil krví svou.

4. Drahé Jezulátko,
rozmilé Děťátko,
[: zrozené jsi v chudobě,
trpíš vše dobrovolně, :]
to pro nás, pro hřích náš,
abys vin zbavil nás.
Ty znáš srdce každého,
jak zlého, tak dobrého,
všechněch nás.
5. V těch chladných jesličkách,
ovinut v plénčičkách
[: musíš trpěti zimu,
pro naši velkou vinu, :]
velikou lásku k nám,
ty jsi prokázal nám,
žeš přijal člověčenství
sám ve své osobnosti, Kristus Pán.
6. Zdráva buď, Královno,
Krista Pána Matko,
[: plná milosrdenství,
též i dobrotivosti, :]
uslyš nás, pomni nás,
stůj při nás v každý čas.
Pros u Synáčka svého,
Ježíška rozmilého, vždy za nás.

2. Jdě - me a pospěšme, též se mu klanějme! On v městeč - ku Bet - lé - mě

le - ží v prosti - kém chlé - vě. On v městeč - ku Bet - lé - mě le - ží v prosti -

kém chlé - vě. V jes - lič - kách na se - ně, jsou při něm an - dě - lé,

Jo - sef, pětoun Je - ží - še, ko - lé - bá jej tam ti - še, Je - ží - še.

3. K no-hám mu padně-me, da - ry o - bě-tujme, je-mu li - bě zpí-vejme,

ať se mu za - lí - bí-me, je-mu li - bě zpí-vejme, ať se mu za - lí - bí-me,

křes-ťa - né u-přím-ní, znej-me dob - ro - di - ní, že k nám na

zem se-stou-pil, by nás všech - ny vy - kou - pil kr - ví svou.

4. Dra - hé Je-zu-lát-ko, roz - mi - lé Dě-ťát-ko, zro-ze-né jsi v chudo-bě,

tr - píš vše dob - ro - vol - ně, zro - ze - né jsi v chudo - bě, tr - píš vše dob -

ro - vol - ně, to pro nás, pro hřích náš, a - bys vin zba - vil nás.

Ty znáš srd - ce kaž - dé - ho, jak zlé - ho, tak dob - ré - ho, všech - něch nás.

5. V těch chlad-ných jes-ličkách, o - vi - nut v pléničkách musíš tr-pě - ti zi-mu,

pro na-ši vel-kou vi-nu, mu-síš tr-pě - ti zi-mu, pro na-ši vel-kou vi-nu,

ve - li - kou lás-ku k nám, ty jsi pro - ká-zal nám, žes při-jal

člo - vě - čen-ství sám ve své o - sob-nos - ti, Kris - tus Pán.

6. Zdrá - va buď, Králov-no, Kris - ta Pá-na Matko, pl-ná mi-lo - sr-denství,

těž i dob-ro - ti-vos-ti, pl-ná mi-lo - sr-denství, těž i dob-ro - ti-vos-ti,

u - slyš nás, pom-ni nás, stůj při nás v každý čas. Pros u Sy -

náč-ka své-ho, Je - žíš - ka roz - mi - lé - ho, vždy za nás.